Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1882. Wydano i rozesłano dnia 20. Stycznia 1882. **Część III.**

Nr. 3.

Ogłoszenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 27. Grudnia 1881 r. L. 71307, dotyczące przedłużania paszportów bydlęcych.

Wysokie c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z odnośnemi Ministerstwami, postanowiło reskryptem z dnia 15. Grudnia 1881 r. l. 17884 co do przedłużania paszportów bydlęcych (rozporządzenie wykonawcze do § 8. ogólnej ustawy o chorobach stadnych z 1880 r.) że, uwzględniając rękojmię, jaką paszporta te przedstawiać mają, kilkakrotne przedłużanie paszportów bydlęcych dozwolonem być może jedynie dla pędzonych stad bydła. Nadto ustanowiło takowe odnośnie do lit. b. §. 8. przerzeczonej ustawy, że również i bydło mieszkańców miejsca targowego, przyprowadzane na targowicę, musi być zaopatrzonem w paszport bydlęcy, a to z tej przyczyny, że ustawa w tym względzie nie czyni żadnych wyjątków i że zresztą targi bydlęce najczęściej są przyczyną rozwlekania zarazy, a zatem żądanie paszportów bydlęcych dla wszystkiego bydła przypędzonego na targowicę bydlęcą, staje się zupełnie usprawiedliwionem.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 4.

Obwieszczenie

c. k. Starosty górniczego w Krakowie z dnia 26. Listopada 1881. L. 1476, względem zachowania niektórych ostrożności przy używaniu w kopalniach naboi i materyałów eksplodujących.

C. k. Starostwo górnicze w Krakowie dla Galicyi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego poleca wszystkim przedsiębiorcom górniczym:

§. 1.

Nabój niewypalony tylko w razie, że wodą nabity został, może być na nowo użyty i nie wolno go wyświdrować lub czemkolwiek wyczyszczać.

§. 2.

Do niewypalonego naboju nie wolno się zbliżyć przed upływem przynajmniéj jednej godziny od jego niewypalenia.

§. 3.

O każdym niewypalonym naboju ma robotnik starszego górnika albo dozorcę zawiadomić, który po upływie przeznaczonego czasu o stanie niewypalonego naboju się przekonać i polecić ma, czy i w jaki sposób dalsze naboje osadzone być mają.

§. 4.

Każdy dozorca przed rozpoczęciem swej służby ma w obec kierownictwa kopalni udowodnić, że obznajomiony jest zupełnie z użyciem i zachowaniem materyałów eksplodujących, przy kopalni używanych.

C. k. Starostwo górnicze.

Kraków, dnia 26. Listopada 1881.

Wachtel w. r.

Nr. 5.

Ustawa

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o pomocy kraju dla wykończenia galicyjskiej tak zwanej kolei transwersalnej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

W celu całkowitego wykończenia galicyjskiej kolei tak zwanej transwersalnej z Husiatyna do Żywca, a względnie przeprowadzenia budowy brakujących jeszcze linij tejże kolei, mianowicie:

a) Husiatyn-Stanisławów,

b) Zagórz-Grybów i

c) Nowy Sącz-Żywiec a ewentualnie

d) odnogi do granicy kraju i do Krakowa, (Podgórze), przyznają się pomoc i ułatwienia, które niniejsza ustawa postanawia, bez względu na to, czy budowa której z wzmiankowanych linii przeprowadzoną będzie przez prywatne przedsiębiorstwo, czy też przez Państwo, jeżeli tylko budowa wszystkich trzech linij wymienionych pod *a)*, *b)*, *c)* jednocześnie prawnie zabezpieczoną zostanie.

Art. II.

Wymienionym w art. I. liniom kolejowym przyznaje się na czas, przez jaki im przysłużać będzie w moc ustaw państwowych uwolnienie od opłaty podatku dochodowego lub też innego w przyszłości wprowadzonego podatku państwowego, uwolnienie od opłaty dodatków do powyższych podatków, jakieby na mocy ustaw krajowych, czy to obecnie istniejących, czy w przyszłości wydanych na cele gminne, powiatowe lub krajowe uiszczane być miały.

Na ten sam czas przyznaje im się także uwolnienie od opłaty innych wszelkiego rodzaju danin, nie będących dodatkami do podatków państwowych, któreby z mocy ustaw krajowych na te same cele uiszczać należało.

Art. III.

Na koszta zakupna i wywłaszczenia gruntów, potrzebnych z powodu budowy wszystkich w art. I. wymienionych linij kolejowych, wypłaci fundusz

krajowy przedsiębiorstwu kolejowemu, a względnie Skarbowi Państwa, jeżeliby Państwo samo takowe budowało, łączną ryczałtową sumę jednego miliona złotych reńskich wal. austr.

Sposób i czas wypłaty oznaczony w art. VI.

Art. IV.

Do pokrycia wydatków na zmianę kierunku i przełożenie dróg publicznych nieeraryalnych na wymienionych w art. I. liniach kolejowych, przyczyni się fundusz krajowy łączną ryczałtową sumą stotysięcy (100.000) złr. w. a.

Art. V.

Przedsiębiorstwo kolejowe nie może być pociągane do ponoszenia wydatków na budowy przekładania, rekonstrukcye i utrzymywanie dróg dojazdowych do stacyj kolejowych na wymienionych w art. I. liniach kolejowych w wyższym wymiarze, jak w jednej trzeciej części dotyczących kosztów, a orzeczenie o potrzebie i o kosztach budowy, przełożenia lub rekonstrukcyj tych dróg dojazdowych, tudzież o kosztach ich utrzymywania, wydawane być może dopiero po przesłuchaniu przedsiębiorstwa kolejowego.

Art. VI.

Wymienioną w art. III. sumę miliona złr. w. a. wypłaci fundusz krajowy przedsiębiorstwu kolejowemu, a względnie Skarbowi Państwa w ten sposób, iż uiści w trzy miesiące po odbytem podług postanowień rozdziału III. A. ustawy państwowej z dnia 18. lutego 1878 dz. u. p. Nr. 30 obchodzie administracyjnym linij Husiatyn-Stanisławów 360.000 złr. w. a., linij Zagórz-Grybów 340.000 złr. w. a. a linij Nowy Sącz-Żywiec 300.000 złr. w.a.

Wypłaty te nastąpić jednakże mogą dopiero po uprzedniem zawiadomieniu Wydziału krajowego przez c. k. Rząd, iż budowa wymienionych w art. I. pod *a*), *b*) i *c*) linij, zabezpieczoną została udzieloną przedsiębiorstwu prywatnemu koncesyą kolejową lub ustawą państwową, nakazującą budowę kosztem Państwa.

Art. VII.

Wypłata wzmiankowanej w art. IV. sumy 100.000 złr. w. a. nastąpi także po zawiadomieniu Wydziału krajowego przez c. k. Rząd o zabezpieczeniu budowy wymienionych w art. I. pod *a*), *b*) i *c*) linij kolejowych (art. VI) w ten jednakże sposób, iż fundusz krajowy wypłaci przedsiębiorstwu kolejowemu, a względnie skarbowi Państwa w trzy miesięcy po roz-

poczęciu budowy na linii Husiatyn-Stanisławów 36.000 złr. w. a., na linii Zagórz-Grybów 34.000 złr. w. a., na linii Nowy Sącz-Żywiec 30.000 złr. w. a.

Art. VIII.

Upoważnia się Wydział krajowy, aby po otrzymaniu podług postanowienia art. VI. od c. k. Rządu zawiadomienia o zabezpieczeniu budowy wymienionych w art. I. pod *a*), *b*) i *c*) linij kolejowych, zaciągnął dla funduszu krajowego pożyczkę pieniężną spłacalną, ratami pod warunkami dla funduszu krajowego najmniej uciążliwymi w takiej wysokości, jaka będzie potrzebną do uzyskania z niej sumy 1,100.000 złr. w. a. w gotówce i aby uskutecznił z niej wypłaty w terminach i w kwotach określonych w art. VI. i VII.

Art. IX.

Ustawa niniejsza wchodzi w wykonanie z dniem jej ogłoszenia, straci jednakże moc obowiązującą, jeżeli do końca roku 1882 budowa wymienionych w art. I. pod *a*), *b*) i *c*) linij nie będzie zabezpieczoną, udzieloną koncesyą przedsiębiorstwu prywatnemu, lub ustawą państwową, nakazującą budowę kosztem Państwa.

Art. X.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych i Memu Ministrowi handlu.

Wiedeń, dnia 28. Grudnia 1881.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r. **Pino** w. r.

Nr. 6.

Ustawa

o udzieleniu gminom miast Stanisławowa i Rzeszowa prawa do dalszego poboru myta kopytkowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, udziela się gminom miast Stanisławowa i Rzeszowa prawo pobierania myta kopytkowego na trzy lata pod następującymi warunkami:

Art. II.

Gmina miasta Stanisławowa pobierać ma myto kopytkowe na następujących dziewięciu, do miasta prowadzących drogach:

1) Mykityńce-Knihynin.
2) Krechowce-Knihynin.
3) Pasieczna-Knihynin.
4) Opryszowce-Knihynin.
5) Czókałówka-Knihynin.
6) Krechowce-Knihynin (ulica Lipowa).
7) Zagwóźdź-Knihynin.
8) Wolczyniec-Knihynin.
9) Na drodze do kolei żelaznej.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

1) Od konia, osła lub muła w zaprzęgu, 3 (trzy) ct.

2) Od każdej sztuki bydła rogatego w zaprzęgu, 2 (dwa) centy.

3) Od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cent.

4) Od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, $^1/_2$ (pół) centa.

Konie, woły, krowy, muły. osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty myta kopytkowego.

Art. III.

Gmina miasta Rzeszowa pobierać ma myto kopytkowe przy siedmiu rogatkach miejskich, a mianowicie:

1. Na drodze zwanej Łańcucko-Tyczyńska.
2. „ „ „ Ruska wieś.
3. „ „ „ Sandomierska.
4. „ „ „ Krakowska.
5. „ „ „ Stajnie.
6. „ „ „ Psiarniska.
7. „ „ „ Staroniwa.

Rogatka na drodze zwanej Ruskawieś, tudzież rogatka na drodze Łańcucko-Tyczyńskiej, mają być postawione w takich punktach, ażeby na pierwszej — przejazd pomiędzy miastem a dworcem kolejowym i magazynami kolejowymi, na drugiej zaś — komunikacya pomiędzy Tyczynem a Łańcutem — wolne były od myta kopytkowego.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko, przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

1) Od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 2 (dwa) ct.

2) Od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, 1 (jeden) ct.

3) Od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, 1 (jeden) ct,

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zrebięta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty myta kopytkowego.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych, lub o zniżeniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle i w dobrym stanie, i używania na ten cel prestacyi mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

Art VII.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe, przed rozpoczęciem roku budżetowego, Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego, i podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego, wykaże gmina, pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile preliminowane na ten rok z funduszu poboru myta kopytkowego roboty, uskutecznione zostały i czy cały dochód, który z poboru myta kopytkowego wpłynął, był na ten cel obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrola nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego, służy Wydziałowi powiatowemu a względnie Wydziałowi krajowemu.

Art. X.

Gdyby gmina pobierająca myto kopytkowe, wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa wskazane w ustawie drogowej środki przymusowe. Gdyby zaś takowe nie skutkowały, może polityczna władza krajowa w porozumieniu z Wydziałem krajowym wstrzymać pobór myta kopytkowego.

Art. XI.

Od zwierząt wyżej poszczególnionych, to jest opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina, pobierająca myto kopytkowe, pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

Art. XII.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 28 Grudnia 1881.

Franciszek Józef, w. r.

Taaffe, w. r.

Nr. 7.

U s t a w a

o udzieleniu gminie miasta Przemyśla prawa do dalszego poboru myta kopytkowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, udziela się gminie miasta Przemyśla prawo pobierania myta kopytkowgo na dalsze trzy lata. pod następującymi warunkami:

Art. II.

Pobór myta kopytkowego odbywać się ma na ośmiu rogatkach miejskich przy wjazdach do miasta, a mianowicie:

1. przy rogatce Lwowskiej,
2. przy rogatce Dobromilskiej,
3. przy rogatce Jarosławskiej,
4. przy rogatce na węgierskim trakcie.
5. na drodze do Prałkowic,
6. na drodze miejskiej od Buszkowic z zaporą na Zasaniu,
7. na drodze od Krownik z zoporą na tejże drodze,
8. na drodze od Cybulanki z zaporą tamże na terytoryum miejskiem.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) centa,

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś źrebięta cielęta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nieopłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty kopytkowego.

Art. IV.

Wszystkie dla dróg krajowych obowiązujące przepisy co do uiszczenia opłaty, co do uwolnienia od tejże, zupełnego lub częściowego, jakoteż co do przestępstw i kar, stosują się także do opłaty kopytkowego w mieście Przemyślu.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obracany na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie znajdujących się w obrębie gminy ulic, placów i dróg publicznych, nieeraryalnych, i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle w dobrym stanie i używania na miejskie cele drogowe, prestacyi mieszkańców miasta, według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina miasta Przemyśla przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz wraz z dokładnym kosztorysem tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego, wykaże gmina miasta Przemyśla Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile preliminowane na ten rok z funduszu poboru myta kopytkowego roboty uskutecznione zostały, i czy cały dochód, który z poboru myta kopytkowego wpłynął, był na ten cel obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrola nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszów poboru myta kopytkowego, służy Wydziałowi powiatowemu a względnie Wydziałowi krajowemu.

Art. X.

Gdyby gmina miasta Przemyśla wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa wskazane w ustawie drogowej środki przymusowe. Gdyby zaś takowe nieskutkowały, może polityczna władza krajowa w porozumieniu z Wydziałem krajowym wstrzymać pobór myta kopytkowego.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III poszczególnionych, tj. opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Przemyśla pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

Art. XII.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 28 Grudnia 1881.

Franciszek Józef, w. r.

Taaffe, w. r.

Nr. 8.

Ustawa

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zezwalająca gminie miasta Brodów na pobór opłat gminnych od trunków spirytusowych i od piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam jak następuje:

Art. I.

Gminie miasta Brodów zezwala się na czas 25 lat, od 1. Stycznia 1882 r. począwszy aż po koniec 1906 roku, pobierać na pokrycie potrzeb gminnych a przedewszystkiem na umorzenie pożyczek zaciągnąć się mających na zakupno prawa propinacyi, tudzież na spłaty pożyczek, zaciągniętych w austryacko-węgierskim banku we Wiedniu i banku włościańskim we Lwowie, od niżej poszczególnionych napojów w obrębie gminy miasta Brodów z przedmieściami wyrabianych lub tamże sprowadzanych, i w obrębie gminy tegoż miasta z przedmieściami spotrzebowanych, następujące opłaty:

1. od jednego litra spirytusu do włącznie 80 stopni według stodzielnego alkoholometra przy temperaturze +12 R. po 14 ct.;
2. od jednego litra spirytusu wyżej 80 stopni do włącznie 90 stopni według stodzielnego alkoholometra przy temperaturze +12 R. po 16 ct.:
3. od jednego litra spirytusu wyżej 90 stopni według stodzielnego alkoholometra przy temperaturze +12 R. po 18 ct.;
4. od jednego litra rumu, araku, koniaku, ponczowej essencyi i słodzonych napojów wszelkiego rodzaju po 18 ct.;
5. od jednego hektolitra piwa po 1 złr. 70 ct.
6. od jednego litra miodu po 3 ct.

Art. II.

Do uiszczania tej opłaty są obowiązani wszyscy, którzy w artykule pierwszym poszczególnione napoje dla miejscowej konsumcyi wyrabiają lub sprowadzają, bądź to na sprzedaż, bądź na własny użytek.

Art. III.

Opłatą tą można obciążać tylko konsumcyę w obrębie gminy, a nie można nią obciążać produkcyi i obrotu handlowego.

Wiedeń, dnia 6. Stycznia 1882.

Franciszek Józef w. r.
Taaffe w. r.